

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordret for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Ja, det benægter jeg ganske; men jeg skal overlade til andre, der have hørt Udtalelsen, at dømme os imellem.

L. Reventlow: Jeg skal ikke indlade mig paa Enkeltheder i de foreliggende Lovforslag; dertil mangler jeg ganske militær Indsigt; men jeg vil dog gerne have Lov til her at udtale — jeg skal gøre det ganske kort —, at jeg, efter med den største Samvittighedsfuldhed at have søgt at sætte mig ind i Hovedtankerne i Regeringens Forslag og efter nøje at have overvejet dem, er kommen til den Mening, at jeg fuldt ud kan slutte mig til dem. Jeg er bleven mere og mere bestyrket deri, først ved at høre de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister, og senere ved at høre den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, og jeg er ikke senere bleven svækket i den Anskuelse ved at høre, hvad der er fremkommet her i Tinget mod Forslagene. Det forekommer mig, at alle de Udtalelser, der her ere fremkomne mod Forslagene, i Virkeligheden tale for dem.

Det forekommer mig saaledes, at det er ganske at sætte Sagen paa Hovedet, naar man har villet tage de Nationalliberales Politik i sin Tid til Indtægt mod disse Forslag. For hvad er det, man bebrejder og med Grund bebrejder de Nationalliberale i deres Politik? Det er jo netop det, at de have gjort akkurat det samme, som Modstanderne af Forslagene her ville gøre. De Nationalliberale gjorde den Fejl, at de førte en Politik, som kunde give Tyskland Grund til, — om end selvfølgelig efter vor Mening ikke tilstrækkelig Grund, — at paaføre os Krig, paa et Tidspunkt, hvor vi ikke var tilstrækkeligt værnede ved Fæstningsanlæg, paa et Tidspunkt, da Dannevirke var saa svagt, og Dybbøl egentlig intet Dybbøl var. Det var desuden de Nationalliberales Fejl, at de troede, de selv var i Besiddelse af tilstrækkelig Kløgskab til at bedømme Forholdene ude i Europa, fandt sig for kloge til at høre paa, hvad fremmede Diplomater mente, og fandt det under deres Værdighed at lytte til de Raad, der blev givne ude fra Verden. Men det er jo netop det, Modstanderne af Forslagene her ville have, vi skulle gøre. Nej, den Politik, de Nationalliberale førte, skulle vi ikke

føre. Vi skulle netop føre en ganske modsat Politik, og den modsatte Politik forekommer mig at være i Overensstemmelse med det, der nu raades til fra Ministerbænken.

Jeg kan ikke se rettere, end at det er en Pligt for alle dem, som virkelig ville et effektivt Forsvar for vor Neutralitet, at slutte sig sammen om disse Forslag, og jeg vilde ønske, de alle kunde slutte sig sammen, baade de, der kunde ønske, at man gik videre, end disse Forslag søge at gaa, og de, der kunde ønske at knappe af derpaa. Jeg vilde ønske, at de alle kunde slutte sig sammen om Forslagene ganske i den Form, de have. Jeg tror, at derved vilde der lettest kunne naas et Maal. Derved vilde vi lettest komme ud over de Vanskeligheder, som ellers ganske sikkert ville optaarne sig for disse Forslag. Ganske vist maatte jo ærede Medlemmer, hvis de ville gøre dette, bringe et Offer hver for sig, den ene Part, idet den knapper af, og den anden Part, idet den er nødt til at lægge til og gaa til et videregaaende Forslag, end de havde ventet at kunne nøjes med. Men disse Ofre ville i Virkeligheden bære Takken i sig selv, og Takken vil ogsaa blive fremført fra hele det danske Folk.

Det, det gælder om nu, er jo virkelig en alvorlig Sag. Vi have ikke i lange Tider staaet under saa alvorlige Forhold som nu. Men det maa ogsaa betænkes, at vi ikke komme ud derover, uden at vi virkelig ofre noget og slaa af paa vore Meninger. Det er jo ikke noget enkelt Partis Forhold, det gælder. Det gælder jo ikke for det ene Parti om at skaffe sig Fordele paa det andet Partis Bekostning og ikke for det andet Parti om at holde saa meget sammen paa gamle Dogmer som muligt. Men det gælder her Fædrelandets Vel, og derfor vilde jeg gerne sige til det ene Parti: Glem alt det gamle, det, De have fordret før; nøjes med det, som her bydes Dem, og til det andet Parti: Glem ogsaa De de gamle Fordomme, de gamle Meninger, og tag her, hvad der bydes Dem, tag det sammen med dem, der i Virkeligheden i denne Sag ere Deres Meningsfæller.

Parkov: Der er siden mit første Indlæg faldet Udtalelser, som give mig Anledning til nogle Bemærkninger. Jeg skal først henvende mig til det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen). Han hentydede til min Udtalelse om den Risiko, som for en fjendtlig Flaade kunde være forbunden